

# RUSKI INWALID



N<sup>o</sup>

198.

NIEDZIELA.

26. Sierpnia 1817 roku.

CZYLI

## WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości Kraiowe: Wiadomości zagraniczne: s Krakowa. Niemcy. Francya. Angliia.— Doświadczenie Liberalności. Podziękowanie. Mody.

### WIADOMOŚCI KRAJOWE.

s Peterzburga, 23 Sierpnia.

Pan *Von-Celler* Konsul nasz w Porto, Naymłodsziemu mianowanemu został Kawalerem orderu świętej Anny 3ey klasy.

Baron *Morenheym Szambelan*, Radca Kolegiski, znajdujący się przy Iego Cesarzewicowskiej Mści wielkim Xięciu Cesarzewiczu *Konstantym*, w nagrodę odznaczających się zasług i rozmaitych zatrudnień, naymłodsziemu mianowanemu został Radcą stanu.

Iego Cesarska Mość oświadcza swoje Monarsze zadowolenie dowodzącemu eskadrą Vice-Admirałowi *Krouze* za porządek i doskonałe urządzenie, iakie się dały widzieć w czasie bytności na iey Nayiaśniejszego Pana. To zadowolenie I. C. M. podobnie oświadczone iest Kontr-Admirałowi *Murawiovi* i Gubernatorowi Portu kronsztadskiego *Von-Millerowi* za znalezione tam dokładny we wszystkim porządek i pilne baczenie na stanowiska, konserwę i naprawianie okrętów. — Kapitanom dowodcom *Karcowi* i *Magakowi* za

porządne utrzymanie powierzonych im udziałów s których pierwszy ma pod swoim dozorem statki skarbowe, drugi zaś lekką eskadrę; tudzież Kapitanom okrętów i oficerom, a zaś maytkom roskazano wydać s kassy skarbowey po rublu na osobę:

### WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

z Krakowa, 13 Sierpnia.

Towarzystwo Dobroczynności W. Miasta Krakowa i iego obwodu.

W nieprzepomney Epoce złożenia Szanownych Zwłok Xięcia *Józefa Poniatowskiego* do Grobu *Jana III.* przesłał JW. *Alexander Linowski*, Kasztelan, Senator Polski, Towarzystwu Dobroczynności zł: Pol: 1000, iako udział z massy pogrzebowych wydatków, na wsparcie ubogich w domu schronienia osadzonych. Gdy ludzkość zasilona, nie przestaie modły swe ponawiać i błogosławić pamięci Bohatyrza, w którym utraciła Oyca troskliwego; Towarzystwo Dobroczynności wciągnęło przez tę okoliczność, w Roczniki swoje drogie to Polakowi Imię.

## N I E M C Y.

Ze Lwowa, 11 Sierpnia.

N. Pan zważywszy mnogość interessów w krajowym Rządzie Gallicyjskim, pomnożył etat Urzędników departamentem 15tym, który z Rady Gubernialnego, z Sekretarza i z Koncepisty składać się będzie. Oprócz tego, raczył dla dobra służby, i dla dania Obywatelom dowodu zaufania, postanowić, aby Gallicyanie, mający wyższe ukształcenie, znani z prawości i posiadający szacunek powszechny, iako bezpłatni rzeczywiści Rady Gubernialni, w Radzie Rządu krajowego zasiadali i głosowali.

Dnia 28 z. m. NN. Cesarstwo Jch mość ziechali do miasta *Stryia*, wśród odgłosu dzwonów, dźwięku i radości mieszkańców. Nazajutrz przejeżdżając przez *Doline*, zwrócili uwagę na warzenie soli, poczem wyiechali przez *Kalusz* do *Stanisławowa*. Dnia 31 przybyli do *Łaczyna*, a dnia 1 b. m. do *Kołomei*, gdzie dali posłuchanie wszystkim urzędnikom i duchowieństwu, i gdzie wieczorem oświecono miasto.

## FRANCYJA.

s *Paryża*, 12 Sierpnia. Niedawno skąńczono w *Perpignan* nayokropniejszą sprawę, która przypomina iedną Tragedyą Niemiecką (26 *Lutego*, napisaną przez *Wenera*) Kobieta iedna chcąc zabrać pieniądze, które zarzała u żołnierza postawionego u siebie na kwaterze, zarznęła go; ale s czemże zrównać iey boleść, kiedy się później dowiedziała że to był syn iey, który umyślnie się ukrywał chcąc po długiey niebytności tem żywszą dla matki zrobić przyjemność!

W Gazecie iedney Szwaycarskiej pomieszczony artykuł z *Lionu* taki. „Wszystkie badania i zapytania iakie czyniono spiskowym w czasie odbywaiącey się w ich sprawie indagacyi, w niczem dotąd nie obiaśniły sądu. Spiskowi albo w rzeczy samey nic niewiedzą, albo udują naywiększą niewiadomość. Całe ich towarzystwo połączone iest naystraszniejszymi przysięgami i wzajemnymi pogróżkami, tak, iż iesliby którykolwiek z nich odkrył sekret ich związku, miałby się przyczynę obawiać w każdym mieyscu współ towarzyszków. *Udin* dowodca iedney z nich bandy w odpowiedziach swoich nic nieodkrył: Wszystkie środki których użyto do wywiedzenia się od niego o prawdzie, zostały bez skutku. Wczasie pobytu swego w więzieniu był milczącym,

i ieszeli się odezwał, to tylko s naynieznośniejszymi przeciwko Burbonow wyrazami; Inni przestępcy także karani śmiercią i na samym placu onoy przepowiadali krwawą zemstę, nayuporczywiey dochowuiąc tajemnicy swoiey, która z nimi poszła do grobu. Główne zapytanie było takie:

„Kto iest ten albo ci ktorzy dyrygowali temi spiskowemi zgromadzeniami, czym się kosztem utrzymywały i gdzie są ci główni dowodcy? Rolnicy i ludzie zatrudnieni rozmałą ręczną pracą przyłączywszy się do spiskowych otrzymali zaraz naprzód gażę za dni 20. *Udin* i iego wspólnicy których karano, niemieli przy sobie kassy. Zapytanie. Skądże wzięto pieniądze; nato zapytanie nie dano odpowiedzi.—*Udin* był z liczby oficerów zostaiących na połowie gaży i osobiste iego położenie było bardzo niewygodne. Hrabia *Farg*, mer *Lionski*, który w rzeczy samey wiele się przyłożył do odkrycia spisku, był się pokłócił z Panem *Sennevil*, kommisarzem Policyi, który kilku dniami przed odkryciem spisku wyiechał był do *Poryża*. Tym czasem Mer ustanowił swoią własną Policyią, która użyła nayczynniejszych środków. *Sennevil* o to iest obwiniony, że wyiechał z miasta w tak krytyczney chwili. Utrzymuią iż ieszeli wiedział o spisku to i sam iest winowaycą, ieszeli zaś niewiedział, to w cale nie dobrym iest agentem Policyi. Wielu iest takich ktorzy rozumieją, że *Senwille* nienależał w rzeczy samey do spisku, lecz że nań patrzył przez szpary idąc za przykładem swojego naczelnika liberalisty *Dekara*. Zreszta wiadomo, iż czasasw ostatniego panowania *Bonapartego*, *Seville* niechciał należeć do żadnych urzędów i od wszystkich poruczeń stronił, to właśnie podaić teraz na swoię obronę. Niektórzy z schwytanych utrzymywali, iż rzeczywiscie należał do spiskowych. *Villanso* utrzymywał, że spiskowi mieli zamiar odmienić w *Lionie* wszystkich urzędników oprócz Pana *Senwille*, którego mieli za wiernego swey stronie. Tenże *Wallanso* w badaniach wyznał, że *Wandamme*, *Soult* i *Grouchy* należeli także do spisku.

## ANGLIA

z *Londonu*, 15 Sierpnia w Hrabstwie *Dewonshirskiem* kopią kanał między *Bridgewater* do *Ekseter*. Utrzymuią iż kanał ten będzie kosztować 1,330,000 f. s.

W *Iarmouth* założono fundamenta na ktorych ma bydz wystawiony pomnik *Nelsono*.

wi. Znaioma spiewaczka Pani *Ballington* opuściła Anglię z mężem swoim Panem *Fellissan*

— Miasto *Worchester* ofiarowało prawo obywatelstwa Lordowi *Sidmouth*; miasto zaś *Berwigh* członkom opozycji *Bennetowi* i Lordowi *Ossulston*.

— W Gibraltarze chwycono się najszybszych środków w celu zapobieżenia zarazie grassującej na brzegach Afrykańskich. Przecięcie handlu w tym porcie sprawiło wielki niedostatek a następnie i drożość żywności.

#### DOŚ WIADCZENIE LIBERALNOŚCI.

(tłumaczenie z Angielskiego.)

Sąsiad mój dostatniego majątku mieszcza-  
nin, od niejakiego czasu z największą o-  
chotą szedł z klasy szlacheckiej i wszel-  
kich tytułów. W tym względzie każdy usz-  
czypliwy żarcik, w pismach peryodycznych  
lub polotnych umieszczony, rozweselał jego  
duszę; biegał zaraz z nowiną i innym  
udzielał. Zartował ze wszystkich zabaw, jakie  
ci ludzie sobie wyprawiali. Zadnym sposo-  
bem nie chciał tego darować, że ci Jchmość  
swoich tylko znaiomych, krewnych i przy-  
jaciół zapraszała na obiady i wieczory, a nie  
całe miasto; a mianowicie, że jego nie pro-  
szą. Nie raz mu wprawdzie mówiono, że oni  
to czynią, nie przez pogardę klasą mniej  
dostatnią lub nieszlachecką; lecz, że i ścia-  
ny ich mieszkań obiaćby nie mogły wszyst-  
kich mieszkańców miasta, znaiomych i nie  
znaiomych, iżże każdemu na całym świecie  
wolno się bawić, iak, i z kim mu się podoba.  
Słuchać tego nie chciał: *równość; libera-*  
*lność* nie wychodziły z ust jego. „Nic u  
mnie,“ powiadał, „honory, nic dostojenstwa-  
patrzę tylko na samą czystą cnotę, na poc-  
ciwość; takich tylko ludzi poważam, i z ta-  
kimi chcę mieć przyjaźń. „Niektórzy przy-  
jaciela jego, wszystko to brali za rzeczywy-  
sty skutek liberalnego charakteru, i chwali-  
li go niezmiernie. Cóż się stało? Przed  
niejakim czasem zachciało mu się dać u  
siebie wielki wieczór, czyli tańczącą her-  
batę. Będąc także zaproszony na ten wie-  
czór, gdzie wiele wyższego stanu znajdowa-  
ło się osób, przysłała mi pusta myśl,  
doświadczyć tej liberalności. „W Pan Dobrodzie-  
u, rzekłem, prawdziwie tak jesteś  
grzeczny, tak uymiający, dobierasz towa-  
rzystw z samych ludzi pocziwych, bez

względu na ich stan. Dlaczegoż nie za-  
prosił z nami pocziwego, pracowitego są-  
siada swego? „Kogóż? „Naprzeciw mieszka-  
jącego.....Szewca!.....Wtedy to mój  
zawzięty filozof, iakby piorunem uderzony,  
zatrzął się ze złości. „Mospanie, rzecze  
podniesionym tonem,„ tey zniewagi nie da-  
ruję.....Ja, ia, ia mam wprowadzać do  
mego domu obrzydliwego szewca, szewca,  
którego moja żona do przedpokoju wpusz-  
czać nie każe, kiedy przynosi robotę, żeby  
odorem swoim nie zaraził pokoiów....Za  
kogóż to mnie W Pan bierzesz? „Ależ—odpo-  
wiem—równość, równi wszyscy iesteśmy lu-  
dzie. Nie spodziewałem się tym Pana obra-  
zić. Wszak u WP. Dobrodziecia niczém są  
honory i dostojenstwa: Miałeś patrzeć tylko  
na samą czystą cnotę, na pocziwość, i z  
takiemi tylko ludźmi chciaeś mieć przyjaźń.  
—,Mospanie! (przerwie mi) czy dla tegoś  
tu przyszedł spisać moję herbatę, żebyś mi  
w domu moim wyrządził taką zniewagę  
.....iuz dłużej wytrzymać nie moge. „  
W tém dał się widzieć poniewolny śmiech  
na twarzach gości, a ia, widząc, że Pan  
gospodarz, błądy i trzęsie się od gniewu,  
wymknąłem się nieznacznie za drzwi, i  
pobiegłem myśląc: *zawsze lubiemy bydz r-  
wni z wyższemi; sami zaś nie chcemy,  
żeby uizsi równali się z nami.* W tém  
przekonaniu, bardziej się ieszcze ugrunto-  
wałem, kiedy opowiadając tę przygodę ied-  
nemu z moich przyjaciół, dowiedziałem się,  
żo ów to liberalny Panicz, dla tego tak zło-  
rzeszy na wyższe stany, iż sam niedawne-  
mi czasy starał się wywieść na szlachci-  
ca; Sypnął iuz na to zgóry znaczną sum-  
mę, ale gdy się pomiarkowauo na rzeczy,  
i drugie tyle ieszcze zaproponowano, szla-  
chectwo więc jego zostało dotąd w zawie-  
szeniu.

#### PODZIĘKOWANIE.

Nie mogę utaić w sobie wdzięczności,  
iaką przejęty iestem ku Jchmościom, ied-  
nemu wywiedzionemu szlachcicowi uymu-  
iaćemu się za mnie, a drugiemu Liberali-  
ście (iak się pokazuie) nie zupełnie ozdo-  
bionemu kleynotami szlacheckimi, który,  
chociaż w iego sąsiedztwie mieszkam, nie  
zaprosił mię na herbatę *tańczującą*. Gdy-  
by z przypadku zrobił był JP. Liberalista  
hour ten dla mnie, iako sąsiada, i do to-  
warzystwa swego mię wprowadził, gdzie

herbata tańcuje, a sami goście siedzą, i ja, i żona moja, towarzysze i chłopcy, znużilibyśmy się niezmiernie.

Naypokorniej więc dziękuję JPanu Liberaliście, że mnie uwolnił od subiekcyi, do iakiey nie iestem przyzwyczajony. Staćbym długo nie mógł, bo nogi mam słabe; często się zdarza, że słabieję w przedpokoju czekając kilka godzin, nim za robotę odbiorę kilka złotych. Nie umiem też mówić (i ak mówią) wysoko po dwornemu. Oprócz tego ubiór mój, postać, ręce od pracy zgrubiałe, i zczarńiałe, wstydemby mnie na karmiły. Nad to od dzieciństwa tkwią mi w pamięci słowa ś. p. dyrektora moiego: *similis simili gaudet*, co i po Polsku wykładał: *równy rad równemu*. Postzegam i to w całym świecie, że Pan z Panem, szewc z szewcem, dziecie z dziećciem; piak z piakiem, trzezwyy z trzeźwym, cnotliwy z cnotliwym, żołnierz z żołnierzem, występny z występny, liberalista z liberalistą, rozumny z rozumnym i t. p. chętnie przestają i są sobie radzi.

Toż samo wykładał nam rozumny organista, ucząc na klawikorcie, że w całej naturze iest Pewna harmoniia, i tey naywięcey w muzyce widzimy. Gdy wszystkie tony, oktawy, tercye, kwinty są należycie odpowiadające i zgodne, w ówczas z przyjemnością słuchamy grania i wszystkie nóty dobrze się wydają. Gospodarz zapraszający gości do domu, powinien znać się na osobach, iak organista na stronach, tonach i stroiu instrumentow. Niechay ieden klawisz odzywa się fałszywie, naylepszy muzyk nie żagra dobrze; toż samo dzieie się w kompanii, kiedy nie ma zgody, równości i podobnego sposobu myślenia. nadaremnie w takim towarzysztwie szukają ukontentowania: zamiast uciechy nudę, zamiast przyjemności tęsknotę i niesmak znaydą.—Zatem proszę naypokorniej WJPana Szlachcica wywiedzionego i JPana Liberalistę chcącego być szlachcicem z papierów, aby mnie w zatrudnieniach, z rzemiosła mego wynikających, nadal nie turbowali i do nie potrzebnego tłumaczenia się nie przymuszali. Niechay u nich herbata tańcuje, niech sami wesoło się przy niej bawią, a ja z moiey pracy w spokoj-

ności żyć pragnę, dopóki Opatrzność dozwoli mi sił i zdrowia, zarabiać na kawałek chleba dla siebie, żony, dziełek i czeladki. Nie zazdroszcząc im wyższego szczęścia, mam honor pisać się

WWMPanów  
Dobrodzieiów nayniższym sługą  
Kryszpin Dratewka, Cechmistrz  
kunsztu szewieckiego.

M O D Y.

Ubiory damskie mało się odmieniają co do koloru. Różowy, biały, cytrynowy i lila, są zawsze naymodniejsze. Pora roku sprawia, że krótszego nieco iak w zimie są kroiu, i powszechnie przezroczyte (*à jour*). Wszystkie szczególnie garniowania sukien są *à jour*, co przyjemny czyni widok. Jaka to różnica gustu, tego wieku od przeszłego! Przy końcu wieku ostatniego, ukrywano starannie kształt naturalny ciała, używając iakby na przekorę sznurówek, bufantów, rogówek, karaków. Co za postać przybrana! Teraz moda zbliżyła się do dobrego smaku, i odkrywa skromnie wdzięki natury. Kształt kobiet naszych, przypomina już czasy Greków i Rzymian, wzniecając uczucia prawdziwey piękności. Precz grube zosłony, a ponure pokrywy!—sliczne formy sławnych owych piękności, widzieć się już dają, i w północney krajinie, postrzegamy pełne wdzięków postaci, z których się chlubią artyści południa.—Oto idzie *Venus de Medicis* skład ciała, postawa, tok nogi, nie ustępują dziełom nieśmiertelnego dłota *Michała Anioła*, *Bernina*, *Canowy*, i t. p. — *Klorynda* i *Armida* nie mają piękniejszych nad te kształtów, iakie dziś widzimy.

Moda *à jour* odkryła nam wiele powabów. Jeżeli ubiory takowe Dam naszych, przyjemność oku sprawiają, życzyby dla szczęścia ludzi, wypadało tylko, aby i serca mogły być przezroczyte. Ach szczęśliwy wieku przepowiedziany w przyśkości! radzibyśmy cię widzieć zbliżonym, i już teraz przegłądać do serca. A wtedy co za szczęście! przekonać się o wierności serca Małżonki, szczeroci przyiaciela, rzetelności obietnic dłużnika, sprawiedliwości sędziego.

J. K.

W P E T E R Z B U R G U

w Drukarni woienney Głównego sztabu IEGO CE 'RSKIEY MSCI.